

Ministerstvo dopravy – Odbor agend řidičů

nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12
PO BOX 9, 110 15 Praha 1

Č. j.: [REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, odbor agend řidičů, jako odvolací správní orgán podle ust. § 118 odst. 3 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

I.

mění

rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), č. j.: MHMP [REDACTED], sp. zn.: S-MHMP [REDACTED], ze dne 13.11.2017, a toto rozhodnutí, a to tak, že:

původní znění ve výrokové části: „[REDACTED], nar. [REDACTED], id ds: [REDACTED]“

mění na „[REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED] id ds: [REDACTED]“

II.

a podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. ve zbytku toto rozhodnutí potvrzuje.

Předmětné odvolání podal [REDACTED], nar.: [REDACTED], bytem [REDACTED], ID DS [REDACTED], prostřednictvím své zástupkyně paní Mgr. Šárky Oharkové, advokátky, sídlo Průběžná 1826/63, 100 00 Praha 10, ID DS mzadau5 (dále jen „odvolatel“), proti výše uvedenému rozhodnutí, kterým jej správní orgán I. stupně shledal vinným z porušení ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. byla odvolateli podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona uložena pokuta ve výši 1 500,- Kč. Současně byla odvolateli podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění

účinném v rozhodné době, a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném v rozhodné době, uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1 000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvo dopravy, odbor agend řídičů (dále jen „odvolací správní orgán“), při svém rozhodování vycházelo ze spisové dokumentace správního orgánu I. stupně [redacted] spis. zn.: S-MHMP [redacted] a z obsahu odvolání odvolatele.

Úvodem odvolací správní orgán prověřil, zda je v daném případě k řízení o odvolání příslušným správním orgánem, zda bylo odvolání podáno včas a osobou oprávněnou. Všechny tyto podmínky byly splněny.

Přezkoumáním příslušné spisové dokumentace bylo zjištěno, že dne 21.06.2017 kolem 14:23 hodin řídil odvolatel osobní motorové vozidlo tovární značky [redacted], reg. zn. [redacted], v Praze 4, po ul. Türkova, ve směru jízdy od ul. Květnového vítězství k ul. Litochlebské náměstí, v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 425369, kde mu byla Policií ČR pomocí silničního laserového rychloměru MicroDigiCam LTI naměřena rychlost 66 km/h (po odečtení možné odchylky měřicího zařízení), tedy o 16 km/h více, než je v uvedeném úseku obce dle ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. dovoleno, tj. 50 km/h.

Uvedené skutečnosti jsou doloženy záznamem o přestupku pořízeným silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI, kopií ověřovacího listu k uvedenému silničnímu radarovému rychloměru s platností ověření do dne 20.10.2017, oznámením o přestupku, úředním záznamem a osvědčením o absolvování školení obsluhy měřicího zařízení, příslušníkem PČR [redacted].

Po oznámení přestupku vyhotovil správní orgán I. stupně příkaz o uložení pokuty, proti kterému podal odvolatel odpor v zákonné lhůtě. Následně správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na den 12.09.2017, ke kterému se odvolatel dostavil a k věci se vyjádřil.

Dne 13.11.2017 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, č.j.: MHMP [redacted] (doručeno do datové schránky dne 14.11.2017), jímž byl odvolatel shledán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel odvolání dne 27.11.2017. Odvolatel namítá nenaplnění materiální stránky přestupku a neprokázání jeho spáchání. Odvolatel poukazuje na experimenty, jejichž výsledkem bylo, že méně dopravních pravidel vede ke zvýšení bezpečnosti a plynulosti dopravy, uvádí také tzv. Peltzmanův efekt. Závěrem odvolatel považuje trestání neposlušnosti správními orgány za protiústavní, neboť porušuje č. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 1 odst. 1 Ústavy. Odvolatel uvádí, že „*Svoboda člověka a občana totiž není a nesmí být vymezena tím, co člověk /občan smí, protože mu to stát dovoluje, ale jen a pouze svobodou jiného. Tato ústavní zásada by měla nejen „prozařovat“ běžnými zákony (a tedy i ZoSP), ale měl by být i reflektována v jakékoliv činnosti správních orgánů.*“

Následně správní orgán I. stupně spisovou dokumentaci odvolacímu správnímu orgánu, Ministerstvu dopravy, odboru agend řídičů, k provedení odvolacího řízení, neboť nebyl shledán důvod k postupu dle ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb.

K námitce nenaplnění materiální stránky přestupku odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek NSS ze dne 14.12.2009, č. j. 5 As 104/2008, kde je uvedeno, že i v případě správního trestání musí

být naplněna materiální stránka deliktu, nicméně zároveň NSS dospěl k závěru, že půjde spíše o výjimečné případy. To zejména z toho důvodu, že „**jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přešůpek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přešůpku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti.** Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přešůpku došlo vždy, když je naplněn formální znak přešůpku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přešůpku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přešůpku a takové jednání potom nemůže být označeno za přešůpek.“ NSS také dodal, že přešůpkem může být i takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti pouze v míře nepatrné. Půjde tedy zejména o zcela hraniční případy, kdy již dojde k naplnění formálních znaků přešůpku, ale kde bude zároveň s ohledem na konkrétní mimořádné okolnosti shledáno, že ani v nepatrné míře nedochází k ohrožení zájmu společnosti. Ve zde posuzovaném případě je materiální stránka přešůpku bezpochyby naplněna, neboť se jednalo o překročení rychlosti o 16 km/h (po odečtení možné odchylky měřicího zařízení), tudíž je tato hodnota v blízkosti horní hranice intervalu pro přešůpek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., které zahrnuje skutkovou podstatu přešůpku spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti o méně než 20 km/h v obci. Přešůpek byl odvolatelem spáchán v době kolem 14:23 hodin, kdy se vrací děti a studenti ze základních a středních škol do svých domovů, kolem místa přešůpku se nachází budovy, kde jsou ubytováni lidé a sídlí firmy a před kruhovým objezdem se nachází dva frekventované přechody pro chodce. Z uvedeného je zřejmé, že je zde zájem společnosti na dodržování pravidel silničního provozu, konkrétně nejvyšší dovolené rychlosti, a proto není pochyb o naplnění materiální stránky přešůpku.

Klíčovými důkazy, z nichž správní orgán I. stupně vycházel, byly ověřovací list a pořízená fotodokumentace, jež jsou podle odvolacího správního orgánu k prokázání odvolatelovy viny dostačující a jejichž zákonnost nebyla zpochybněna. Za takové důkazní situace správní orgán I. stupně nepochybil, pokud neprovedl další důkazy. **V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti se spáchaný skutek dokazuje primárně listinou o naměřené rychlosti vozidla** (srov. rozsudek NSS ze dne 24.02.2016, č. j. 6 As 50/2015 – 38). Navíc rychloměr byl obsluhován osobou, která k tomu byla řádně proškolená, což je prokázáno osvědčením, které je součástí spisové dokumentace.

Postupem správního orgánu I. stupně nebyla porušena odvolatelem zmíněná ústavní práva, neboť správní orgán I. stupně postupoval v projednávaném případě zcela v souladu s právními předpisy České republiky, tedy i zmíněnými články Ústavy.

Odvolací správní orgán vypořádal stěžejní námitky odvolatele a k ostatním nepřiléhavým námitkám (dopravní experiment, tzv. Peltzmanův efekt apod.) uvádí, že rozsah reakce odvolacího správního orgánu na konkrétní námitky je co do šire odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (**proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádaný alespoň základní námitky účastníka řízení** /srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13, dostupný na www.nssoud.cz/), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 /odstavec 4 odůvodnění/, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 /odstavec 5 odůvodnění/, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09 /odstavec 6 odůvodnění/, či rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72, dostupný na www.nssoud.cz atd.) - tzn., že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán prezentuje od názoru odvolatele odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „[není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. nález ze

dne 12.2.2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky NSS ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17). Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. bod 24. nálezu 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08; Ústavní soud zde uvedl: „*Ústavní soud se nezabýval dalšími námitkami stěžovatelky, protože by rozhodnutí o nich nebylo způsobilé změnit výrok.*“), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly.

Odvolací správní orgán změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť k identifikaci osoby je nutné použít její jméno, příjmení, adresu trvalého pobytu a datum narození. Správní orgán I. stupně neuvedl adresu trvalého pobytu, přestože tato ze spisového materiálu vyplývá, a proto odvolací správní orgán tuto chybu napravil. Tento postup je možný a v souladu s dotčenými právními předpisy, neboť rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí o odvolání tvoří jeden celek.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl odvolací správní orgán k závěru, že **postup správního orgánu prvního stupně při vydávání napadeného rozhodnutí není stížen vadou, která by měla vliv na vydání daného rozhodnutí v řízení o přestupku.** Z tohoto důvodu odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

P o u č e n í

Toto rozhodnutí je konečné. Podle ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se proti němu nelze dále odvolat.

V Praze 27. února 2018

- otisk úředního razítka -

ředitel
Odbor agend řídičů

Rozdělovník:

1. Mgr. Šárka Oharková, advokátka, sídlo Průběžná 1826/63, 100 00 Praha 10, ID DS mzadau5
2. Magistrát hl. m. Prahy, Odbor dopravněsprávních činností, Na Pankráci 1685/17,19, 140 21 Praha 4
3. spis

